

Nr 105
Detsember
2025

Kalmetu Sõna
ajaleht asutatud 1995. a
16. detsembril

Sügisvaheajal, 25. oktoobril tähistas Kalmetu Kool 155. aastapäeva meeleoluka vilistlaspeoga, mis tõi kokku endised õpetajad, õpilased, koostööpartnerid ja kooli sõbrad.

Kontsert-aktusel kõlasid tuttavad laulud Kalmetu kooli mudilaskoori, vilistlaskoori ja Tänassilma kapelli Veidi Vurtsu esituses. Jagati sooje sõnu, meenutati kooliaegu, tänati meie endisi direktoreid: Toivo Luik, Enna Lond, Andres Savi ja pikaaegseid õpetajaid: Heljo Saart, Marika Riitmuru ja Ene Toomsalu.

Koolimaja täitsid mälestusi äratavad näitused, fotonurgad ja kohvikute sagin. Hilistel õhtutundidel hoidis meelolu kõrgel ansambel Karavan, VJ Mart Saar ja DJ Allan Peramets.

Suur aitäh kõigile, kes panustasid südamega ja aitasid selle päeva nii eriliseks muuta! Soovime koolile pikka iga ja kõrget lendu! Mida kõrgemale, seda lähemale iseendale nagu on öelnud Kalmetu Kooli pikaaegne õpetaja ja koorijuht Allar Jakobson.

Karin Mägi

Noorte- ja projektijuht

Direktor Ain Keerup

Õp Marika Riitmuru

Õp Ene Toomsalu

Õp Heljo Saar

Minu suvi

Minu suvi oli väga huvitav, lõbus ja üpris töökas. Käisin palju ujumas ja päevitamas ning nautisin ilma. Kuid kui juunikuu läbi sai, läksin juuli alguses Soome.

Hakkasime 9. juulil öösel kell kaks sõitma Tallinna poole, kust läksime enne kuute laeva peale. Laeva peal ajas mu väike vend Aaron kajakaid taga ja üks võõras mees toitis neid. Kui kohale Helsingisse jõudsim, käisime poes ja alustasime sõitu Tampere, mis võttis umbes kolm tundi. Kui lõpuks tädi juurde jõudsim, läksin enda sugulase Lisannaga kohe magama, sest olime väga väsinud.

Järgmisel päeval läksid mu ema ja vennad Eestisse tagasi ja me jäime siis Lisannaga tädi juurde. Aitasime enda tädi iga päev aiatöödega ja koristasime, korjasime marju, kaevasime uut peenramaad ja mängisime kutsika ja kassidega.

Kõige meeldejäävam päev suvest oli see, kui nägime karu. Mina ja Lisanna olime marju korjamas mustsõstra põõsaste juures. Olime paraku üksi kodus, sest mu tädi ja ta mees olid tööle läinud. Käisin korra ära ning kuulsin karjatust. Läksin tagasi, et vaadata mis juhtunud oli, kuid Lisannat ei olnud seal. Seejärel kuulsin, kuidas Lisanna hõikas toast ja karjus, et seal on karu. Alguses arvasin, et ta teeb nalja. Vaatasin põõsaste poole ja seal oligi suur karu. Jooksin ka tuppa ning ootasime mu tädi. Karu oli selleks ajaks juba jalga lasknud, kuid oli endast kähajälje jätnud.

Peale seda möödusid päevad tavaliselt, kuigi natuke ootasime, et karu tuleb tagasi.

Veetsime Soomes rohkem kui kuu aega. See oli minu jaoks päris huvitav ja tore kogemus, võib-olla lähen järgmine aasta tagasi.

Nii suvi mööda läkski, kiiresti kuid lõbusalt.

Isabella Rimmel 8. kl

Minu suvi möödus see aasta erilisemalt kui eelnevatel aastatel. Veetsin aega sõpradega, käisin reisil ja muidugi aitasin kodus teha kodutöid, mille hulka kuulus väikse venna kantseldamine. Käisin ka vanaema juures, mida teevad kõik lapsed suvel. Kõige rohkem jäi mulle suvest meelde Türgi reis. Sain lennukiga esimest korda elus lennata. Pidime lendu

alustama väga vara hommikul, lennukist päikese tõusu vaadata oli väga ilus. Kohale jõudes oli tunda, et kliima oli palju soojem kui Eestis. Hotell oli väga luksuslik ja seal oli väga suur väliveepark. Seal ma veetsin vennaga koos väga palju aega. Meie hotell asus Kemeris linnas, kus käisime perega linna peal jalutamas ja šoppamas. Müüjad olid väga aktiivsed ja surusid meile kvaliteetset Türgi kaupa. Kuna minu isal oli sünnipäev, siis veetsime selle päeva Türgis merereisil olles. Sain ujuda kristallselges ja soolases Vahemeres.

Teine meeldejäävaim seiklus sel suvel oli raftinguga Võhandu jõel sõudmine. Ajasime rahva kokku, kuna paati mahub kümme inimest. Samal matkal osales ka teine grupp inimesi, kellega tekkis meil võistlus. Sõudmine oli päris raske, kuna meie paadis oli mitu nooremast last, kes ei jaksanud aidata. Matka käigus ei olnud keelatud ka vastaseid pritsida. Kuna ilm oli väga ilus, siis seda võimalust ka kasutasime.

Minu suvest ei puudunud Pärnus mere ääres käimine, motikaga sõidud ja sõpradega väljas käimine. Kui ei oleks kooli vahele tulnud, siis teeksin ma neid tegevusi ikka ja jälle edasi.

Evert Rubin 6. klass

Kalmetul peeti kuuendat perepäeva

Kalmetu koolipere on tõisel lainel ning suviselt soojade ilmade jätkumine annab põhjust meenutada laupäevast perepäeva.

Üritust väisas üle 400 külalise, kes said lustida MiniFarmi põllumasinade puldiga juhitud mudelmasinatel, hüpata batuutidel, sõita rodeohärjal, anda gaasi rallisimulaatoritel, joosta zorb-pallides, hüpata sky-jumpil, liuelda kiikingul, katsetada osavust vibulaskmises, valmistada pärlikeesid, paluda hennamaalinguid, uudistada Sakala maleva tehnika- ja relvanäitust, tutvuda Baltic Agro mobiilse viljaveskimasinaga, uudistada Concordi motomeeste tsiklinäitust, tõsta teadlikkust tuleohutusest, kustutades elavat tuld ning tutvuda Kolga-Jaani vabatahtlike päästjate tehnika ja varustusega.

Lisaks kõigele oli avatud kohvikuala kõige hea ja paremaga. Lasteaia ja koolirahvas korraldas heategevuslikku müüki ja loosi õppetegevuse toetuseks. Perepäeva õnneloosi toetasid kohvikud, restoranid, õmblusateljee ja talunikud omatoodangu või kinkekaartidega ning Viljandi haigla ja Viljandi vald oma asutuse meenetega. Suur tänu kõigile toetajatele, sponsoritele ja korraldajatele - Kalmetu Kool, Täna silma rahvamaja ja Uusna külamaja! Sündmust rahastas kohaliku omaalgatuse programm.

Karin Mägi

(Kalmetu Kooli projektijuht)

Fotod: Helina Matusorg

Viljandimaa aasta klassijuhataja 2025 on meie õpetaja Anne!

Viljandimaa aasta klassijuhataja 2025 on ANNE VOLTŠEK Kalmetu Koolist!

Neljapäeval, 9. oktoobril toimus Heimtali spordihoones õpetajatele pühendatud pidulik vastuvõtt. Sündmusel avaldati tunnustust Viljandi valla haridustöötajatele nende pühendumise eest laste ja noorte õpihimu toetamisel. Anti üle auhinnad nii valla kui maakonna aasta õpetajate erinevates kategooriates. Maakonnaüleselt esitati kokku 72 kandidaati 12 erinevasse kategooriasse, neist piirkondlikku aasta klassijuhataja omasse esitati 8 silmapaistvat õpetajat.

Palju õnne, meie armas õpetaja Anne!

Tähistasime oma koolis ettelugemispäeva 14. oktoobril sedamoodi:

8. kl Adeele ja Isabella lugesid lasteaiarühmale muinasjuttu

6. kl Anna Marii luges oma klassile inimeseõpetuse tunnis L. Tungla teksti

6. kl Marjanne (*fotol*) luges 2. klassile Kivirähki teksti laulupeo teemal. Foto: õp Hestia Mirka

6. kl Selma luges 4. klassile J. Kunderi muinasjuttu

6. kl Emma luges 1. klassile

9. kl Tanawin luges oma klassile muistendit "Miks Tallinn iial valmis ei tohi saada?"

Lugege ikka teistele ette midagi!

Muinasjutt öökoolist

Oli üks kord kool, mis asus metsade vahel ja asus linnast kaugemal. See kool oli eriline, sest tunnid toimusid öösel, need algasid kell 00:00 ja kui sul oli 6 tundi, jõudsid sa koju varahommikul umbes pool seitse. Kui sa pärast üldse koju tahtsid minna, sest kui sa koju ei tahtnud minna, võisid sa jääda kooli ja minna koolispaasse, seiklusparki või laborisse, kus said ise katseid teha, ja see oli kooli poolt tasuta.

See kool rikkus õpilaste unerežiimi ära ja lapsed olid lõunani üleval ja läksid siis magama ja magasid kaua, ärkasid hilisel õhtul umbes 22:00, kui vanemad olid magama läinud. Lapsed jõudsid koju siis, kui vanemad tööle läksid.

Vanematele tegelikult ei meeldinud see ja nad tahtsid lapsed teise kooli panna, kuid lastele meeldis see kool, sest seal olid parimad õpetajad, kes ei andnud kodutöid. Ja seal koolis sai tunnis istuda mugavatel toolidel ja koolis olid veel kassid ja koerad, et vahetunnis igav ei hakaks ja lapsed telefonis ei oleks.

Ja koolibussid käisid maja eest läbi ja võtsid su peale, kui käisid bussiga, sest mõned käisid autoga või jalgrattaga. Ja selline oligi kool, mis algas öösiti. **Gloria Poolakese 8. klass**

Uus õppejuht – Merit Varblane

1. Miks valisite töökohaks just selle kooli?

Minu sees on olnud juba aastaid soov saada õppealajuhatajaks – tundub põnev ja väljakutsete rohke ühe kooli arengusse panustada. Niisiis omandasin ma lisaks oma põhierialale mikrokraadi hariduse juhtimises. Pärast selle lõpetamist jäi Kalmetu kooli töökuulutusel mu pilk aga kauemaks pidama, sest see on mulle alati tundunud väga tugeva põhikoolina. Lisaks soovitas nii mõnigi tuttav ja sõber siia kandideerida. Tundus sobiv kool, kus õppealajuhataja tööd teha.

2. Millistes koolides olete õppinud?

Põhikooli lõpetasin ma Sürgavere Põhikoolis, edasi õppisin Viljandi Maagümnaasiumis. Pärast gümnaasiumihariduse omandamist läksin Viljandi Kultuuriakadeemiasse huvijuht-loovtegevusõpetaja erialale õppima. Kui lõpudiplom oli taskus, tegin aasta vabatahtlikuna tööd Slovakkia mägede vahel. Kuna seal õpetasin ma inglise keelt, otsustasin Eestisse tagasi tulles minna kõigepealt inglise keele õpetajate ümberõppekursusele ning aastal 2015 sain magistrikraadi Tartu Ülikoolis inglise keele õpetaja erialal. Mulle meeldib õppida! Lisaks olen erinevate koolide juures teinud pikemaid ja lühemaid koolitusi.

3. Kus koolides olete varem töötanud?

Varem olen töötanud Sürgavere Põhikoolis huvijuhina ning Kildu Põhikoolis inglise keele õpetajana. Aastast 2013 olin Viljandi Paalalinna koolis inglise keele õpetaja ja klassijuhataja.

4. Kuidas Teile siin koolis meeldib? Milline on hetke mulje?

Väga meeldib! Kõige olulisemad on alati inimesed mu ümber. Mulle tundub, et Kalmetu koolis on väga sõbralikud ja toetavad töökaaslased. Lisaks meeldib Kalmetu kooli rahulik keskkond.

5. Milline õpilane olite Te ise kooli ajal ja kelleks unistasite saada?

Arvan, et olin kohusetundlik ja korralik kooliõpilane. Aga iseennast on raske hinnata! Hinded olid 4-5 ning käisin paljudes huviringides, trennides ja osalesin noorteorganisatsioonide töös. Lisaks muidugi laagrid ja muud ettevõtmised. Lapsena unistasin saada näitlejaks. Gümnaasiumis teadsin või vähemalt aimasin, et tahan tööle minna haridusse. Eks klassi ees on ka vaja olnud näidelda 😊

6. Mitme liikmeline on Teie pere?

Minu peres kasvavad kaks last. Poeg on 4-aastane ja tütar saab detsembris 2-aastaseks. Lisaks saan alati tuge oma elukaaslaselt.

7. Milline mulje on Teile jäänud meie kooli õpilastest?

Kalmetu kooli õpilased on toimekad ja kokkuhoidvad. Väga tähelepanuväärne on õpilasesinduse tegevus ning saavutused väljaspool kooli.

8. Millega tegelete vabal ajal? On Teil mõni hobi?

Vabal ajal olen perega, tantsin rahvatantsu, mängin võrkpalli ja käin jooksmas. Väga raske on ära öelda ka lauamänguõhtust või mõnust istumisest sõpradega. Meeldib ka raamatuid lugeda, kuigi viimasel ajal on selleks aega vaid nädalavahetusel.

9. Kuidas meeldivad Teile meie kooli töötajad?

Tunnen, et olen väga hästi Kalmetu kooli sisse elanud ning ei ütleks, et olen siin ainult kuu olnud. Selles on väga suurt rolli mänginud kõik töötajad! Nad on väga abivalmid ja sõbralikud. Samas on kõigil olemas eluks vajalik huumorisoon.

Küsimused koostasid: Hanna-Liisa Käba, Liisi Kivisaar ja Lisandra Rang 9. kl

Kõne õpetajatele

Head õpetajad, kallid teadmiste superkangelased!

Täna on see päev aastas, mil õpilased püüavad olla natuke viisakamad kui tavaliselt ja õpetajad teesklevad, et nad usuvad seda.

Me oleme siin, et tänada teid kõige eest, mida te teete - isegi siis, kui mõni meist arvab endiselt, et ruutjuur on Kreeka restoran ning koma on lihtsalt koht, kuhu panna laisk hingamine. Teie olete ainukesed inimesed maailmas, kes suudavad sama näoga vastata nii küsimusele: „Kas see tuleb hindeline?” kui ka: „Kas ma bussile võin minna?”

Me teame, et õpetaja töö pole lihtne. Te olete ühes isikus psühholoogid, politseinikud, stand-up koomikud ja inimesed, kes üritavad meile selgitada, miks murdude jagamine tähendab neid ümber pöörata... isegi kui elu pole iall nii loogiline olnud.

„Ma sain sellest lõpuks aru!” on teatavasti enamike lemmiklause, olgu see siis vene keeles, inglise keeles või muus segakeeles.

Meie kalli Viigiga lihaseid õppides on siiani meeles vaid see, et taimedel on piiratud liikumine.

Heljo kohta võin öelda nii palju, et ma siiani ei tea, mis saatana asi see Present Continuous on. Sellest suudan järeldada, et õpetaja töö pole ammuilma nii lihtne kui paistab: küll jäävad koju õpikud, vihikud, pastakad ja kodutööd. Haruldasel juhul on isegi sisejalanõud garderoobist kadunud. Siis tuleb appi Tiiu, kes on alati valmis su luuletust kuulama.

Alatiseks jäävad meelde ka vahetunnid, mil tüdrukutega Kirsika klassis koridori müra vältisime.

Aitäh, kallid õpetajad! Soovime teile palju kannatlikkust, vähem kahelisi õpilasi ja rohkem neid hetki, kus mõni õpilane ütleb: „Õpetaja, tänu teile sain ma lõpuks aru!”

Hanna Liisa Käba 9. klass

Mälestus õpetajate päevast

Mälestus õpetajate päevast

Me kõik tulime kooli ja ootasime aktust, mis algas esimese tunni ajal. Selle ajaga jõudsin aidata Karinit piltidega ja andsin õpetaja Marile õpetajate päeva puhul šokolaadi.

Kui esimene tund hakkas, läksime kõik saali. Aktus oli super igav, aga kui me nägime üheksandat klassi õpetajateks riietatutena, oli see päris naljakas. Siis hakkas teine tund ehk matemaatika. Meile tavaliselt annab matemaatikat Mari ja Mariks olid riietunud Kajar ja Kaido. Meile anti iseseisev töö ja see ei edenunud kuigi hästi.

Pärast seda oli ajalugu Miaga. See oli väga tore. Mia võttis harja otsast ja kasutas vart tahvlikepina. Ta ajas ka asendusTiiut taga. Me pidime tunnis plakatit esitama ja pärast oli vaba aeg muusika ja niisama olemisega. Siis tuli kehaline. Keitit mängis Romet. Ta andis valiku, kas jookseme Juntsi ringi või mängime disgolfi. Pooled valisid jooksmise (kaasa arvatud mina) ja pooled disgolfi.

Kokkuvõttes oli tore päev ja palju nalja sai ka.

Marjanne Väälmann 6. kl

Robin saab direktoriks

Olin õpetaja

Kalmetu Koolis oli reedel õpetajate päev. Mina asendasin õpetaja Keitit ehk kehalise kasvatuse õpetajat.

Kohe pärast aktust hakkas mul tund 2. klassiga, mille tegime õues. Nendega ei olnud mul kindlat plaani ja küsisin lihtsalt, mida nad ise sooviksid teha, aga ka nemad ei osanud midagi valida, seega mängisin nendega lihtsalt jalgpalli, aga see lõbu ei kestnud kaua, sest kahel poisil hakkas vaidlus, kes keda enne lükkas, aga sain selle korda. Pärast seda oli üks vaba tund, kus käisin lihtsalt kooli peal

ringi. Neljas tund kuuenda klassiga oli kerge, sest nad mängisid õues disgolfi ja jooksid Juntsi ringi, seega ma ei pidanud nendega tegelema. Pärast seda oli kõik läbi.

Päev oli väga tore, peale mõne jama 2. klassiga, aga näha oli, et ikka päris õpetajaid võetakse palju tõsisemalt.

Romet Grünberg 9. kl

Õpetajad Romet ja Keiti

OMALOOMING

Vaeslaps ja kuldkangas

Elas kord väikeses ja vaeses külas 13-aastane vaeslaps nimega Aurora.

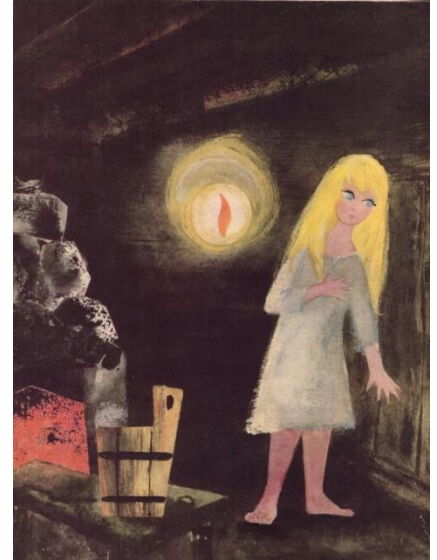
Aurora oli töökas ja suure südamega laps. Kui Aurora sai 8aastaseks, siis ta vanaema õpetas teda, kuidas kududa kauneid kangaid.

Pärast ta vanemate surma oli tal raskusi toidu saamisel.

Tal oli küla ääres väike varjualune, kus ta ööbis ja iga hommik läks ta külla kangast müüma.

Kuid küla rikkad kaupmehed pidasid Aurora tööd tühiseks.

Päevast päeva pidi Aurora kuulama lauseid: „Mis kasu on lihtsast kangast, kui meil on sametid ja siidid.” „Lihtne lina ja villased kangad, mis need ka väärt on.” Aga Aurora jätkas oma tööd. Igal hommikul hakkas ta varem ärkama, et kangastele uusi ja huvitavamaid mustreid põimida, näiteks lilli, lehti ja hulgi kaunimaid kujundeid. Kuigi ta ei teinud suurt midagi, oli Aurora ikka rahul oma tööga, sest teadis, et teeb oma tööd hästi.

Ühel talvisel õhtul jalutas küla lähedal ringi üks vana naine, kes otsis öömaja. Kõik külaelanikud olid talle ei öelnud. Ta koputas Aurora hüti uksele. Tal oli seljas katkine ja kulunud mantel ja jalas katkised kingad.

“Palun, armas laps,” ütles vana naine haige häälega, „anna mulle koht, kus ööbida sel ööl ja tükike leiba, ma olen väga väsinud.”

Aurora oli muidugi nõus, aga tal polnud palju süüa pakkuda. Ta tõi oma kapist viimase leivapätsi ja keetis naisele kruusitäie teed ja asetask naisele magamiskoha.

“Täna sind!” ütles vana naine.

Järgmisel hommikul enne lahkumist lausus vana naine Aurorale: “Heategu ei jää kunagi tasumata.” Ja ulatas talle väikese koti, mis oli kuldsel niiti täis. “Koo neist kangas,” ütles vana naine ja lahkus külast. Aurora oli üllatunud, kuid tänas vana naist ja imetles seda kuldsel niiti. Aurora hakkas kohe tööle, ta põimis kuldsed niidid oma tavaliste tööde sisse ja töötas mitu päeva selle kallal.

Kui Aurora sai kangaga valmis, ahhetas ta hämmastusest, see kangas säras nagu päike, Aurora oli väga uhke enda üle.

Aurora viis oma kanga turule müüki ja mõne hetke pärast hakkasid inimesed rääkima sellest, väga paljud imetlesid seda, isegi kaupmehed, kes Aurora tööd tühiseks pidasid varem. Kaupmehed pakkusid suuri summasid, et ta neilegi sellist kangast kooks. *Järg lk 9*

Aurora sai rikkaks, kuid ta ei muutunud ahneks ega ülbeks, vaid ta kodus edasi. Aurora tegi oma tööd hoole ja armastusega edasi nagu vanaema ütles.

Kui valitseja sai teada Aurora kunstist ja oskustest, siis kutsus ta kohe tema juurde.

Valitseja küsis Auroral: „Kas sina oled see tütarlaps, kes koob säravaid kangaid nagu päike?” Aurora noogutas ja näitas valitsejaile tema parimat tööd. Valitseja oli vaimustuses ja kiitis Aurorat tema oskuse pärast ja kuulutas Aurora küla kõige parimaks kangakudujaks.

Valitseja andis Aurorale palju raha ja suure töökoja ja palju abilisi, et Aurora saaks oma tööd ja kunsti jätkata.

Aurora oli väga tänulik ja ei unusta kunagi seda vana naist, kes teda aitas ja ta jäi ikka tagasihoidlikuks ja suure südamega tütarlapseks ning andis tööd ka teistele vaestele tüdrukutele, kes vajasisid abi.

Isabella Zilinski 6. klass (Autasustatud rahatarkuse muinasjuttude võistlusel)

Detektiivjutt

Ühel vihmasel ööl Tallinnas vanalinnas oli kuulda püssipauke. Üks 30 aastane mees, kes jalgrattaga sõitis, leidis inimese surnukeha otse Viru väravate alt, seejärel helistas ta politseisse. Umbes 30 minuti pärast jõudsid kohale uurijad Mikk ja Margus.

Uurijad tegid kindlaks, et tegemist on Tallinnas elava krüptoärimehe Priit Tammega. Nimelt oli Priidule kuulid lastud pähe ning südamesse. Uurijad hakkasid küsitلهma tema lähedasi juhtunu kohta. Tema vend oli ka krüptoga tegelenud ja rääkis uurijatele, et Priit oli jäänud paljudele inimestele palju raha võlgu. Üks nendest oli soomlane Eiron Talvinen. Nimelt oli Priit talle võlgu 500000 eurot. Uurides tuli välja, et 500000 oli saadud dokumentide võltsimisega. Uurijad leidsid Priidu kodust relva, see oli registreeritud Priidu naisele. Eiron teadis, et Priidu naisel on kodus relv, nii leidis ta Tallinna vanalinnast Priidu ja lasi ta maha. Relva pani ta koju tagasi, aga relvale ja ukseklaasile jäid ta sõrmejäljed, nii teadsid uurijad, et

see oli Eiron, kes Priidu tappis. Eiron maksis altkäemaksu politseile ja sai tingimisi viis aastat.

Mis Priidu naisesse puutus, ta ostis endale villa Cran Canariale, sest ta sai õiguse Priidu krüpto maha müüa.

Taavi Salumaa 7. klass

Loomeõhtu Tánassilma rahvamajas

Kõik sai alguse ühelt õpilaselt tulnud lihtsast Messengeri sõnumist:

“Tere, Karin! Kas ma tohin sulle ühe pildi saata?”

Sellest kujunes ootamatult mitmekesine noorte algatus, mis sai ka Viljandi valla noorte omaalgatusprojektide toetusmeetmest rahastuse.

Noorte juhina sain teada, et meie kooli noormees tegeleb grafiti-stiilis kosmosemaalide loomisega ning soovib seda oskust teistegi eakaaslastega jagada. Samal ajal olin lubanud mentordada 8. klassi luulehuvilise neiu esimest loomeprojekti. Tekkinud oli loomulik võimalus need kaks algatust ühendada ning tuua kokku noored, kelle koostööst võiks sündida midagi enam kui tavapärase töötuba - midagi eristuvat, inspireerivat ja püsivat!

11. novembril kogunes Tánassilma rahvamajja 28 Viljandi valla noort vanuses 10–28, et osaleda tasuta noortelt-noortele loomeõhtul. Mairo Uti juhendamisel tehti aerosoolvärvidega kosmosemaale ning Dagmar Toomi juhendamisel kirjutati teemakohaseid luuleridu, söödi head ja paremat, jagati meeneid ja nauditi õdusat hingedekuu õhtupoolikut eakaaslaste seltsis. Parimad tööd lähevad enne autoritele kinkimist Viljandi valda rändnäitusele.

Projekti eestvedajaks on Kalmetu Kooli 8. klassi õpilane ja meie õpilasesinduse president Dagmar Toom.

Dagmar ise kommenteeris tehtut järgmiselt: "Minule meeldis seda loomeõhtut korraldada, kuigi algus oli veidi hirmus ja raske. Mind üllatas, kui paljud noored just meie koolist sinna tulid! Kõigile osalejatele meeldis ning paljud tulid laheda ürituse eest tänama - just see mind rõõmsaks tegigi, et ka inimesed, keda kutsusin, tulid ja neil oli tore! Julgen kunagi veel midagi sellist erilist korraldada."

Karin Mägi

Kalmetu Kooli
noorte- ja projektijuht

Valik noorte luuletusi:

Kosmos

Kosmos on lahe,
ja ma jätan planeedi
nimed pähe.
Mulle meeldivad tähed,
ja kosmonaut kosmosesse
läheb.

Kosmoses on tulnukad,
ja nemad on jutukad.

Maret Siirus 5. kl

Su silmades need roosad südamed,
sest siin lendlevad planeedi hebemed,
siit planeedilt ma sinuta ei lahku,
sest muidu me kokku enam ei satu.

Dagmar Toom 8. kl

Taevavärvid

Tuled on taevas,
mis tuled küll need?
Kes küll need tuled välja kaevas,
seal taevas kõik paistab nii peen.
On need siis tunded või mõni kaunis soov,
see värvide mäng kogu hetke kokku koob.
Nii palju on hetki, mitmed kaunid veel,
nagu värvidki taevas, nad paistavad teel.

Karolin Mäe 8. kl

Roosa

Mu planeet on Roosa,
kui läheks me sinna koos, a?
Ma näeks su silmis südameid,
neid planeedi roosakaid...

Ekskursioon A. H. Tammsaare muuseumitesse

Reedel, 10. oktoobril käisime kooli kirjandusringiga Vargamäel ja A. H. Tammsaare karteris, mis oli tehtud muuseumiks, see asus Kadriorus.

Reede hommikul 8.30 alustasime sõitu Vargamäele, sinna sõitsime umbes poolteist tundi, kogu sõidu vältel ainult sadas vihma, aga kohale jõudes jäi sadu järele. Vargamäel räägiti meile Tammsaare elust ning kuidas ta vanemad elasid 12 lapsega seal väikses talus, kirjanik oli peres neljas laps. Talvel ei käinud lastest keegi väljas, kuna polnud jalanõusid. Suvel olid lapsed õues ilma jalanõudeta ja aidati vanemaid töödega, lapsed olid peamiselt loomakarjas. Giid viis meid muuseumi majja, sinna olid pandud kõik Tammsaare raamatud ja saime vaadata videosid filmi „Tõde ja õigus“ näitlejatest. Vargamäel olime natuke üle tunni ning peale giidi juttu alustasime sõitu Kadriorgu.

Tammsaare muuseumis Kadriorus räägiti meile kirjaniku elust, kui ta oli täiskasvanu ja näidati meile korterit, kus ta elas ja kirjutas oma raamatuid. Mulle jäi meelde, et tal käis seimine Jaan Tõnissoni tulevase naisega Ta suri sama laua taga, kus kirjutas.

Peale seda läksime Ülemistesse, kus meil oli pea kaks tundi vaba aega. Kui see aeg oli täis, siis suundusime kõik bussi ja alustasime sõitu tagasi Viljandi poole.

Teodemar Arakas ja Romet Grünberg 9. klass

Tammsaare muuseumis Tallinnas neljal fotol

*Tammsaare muuseumis Vargamäel
Foto 5x Tanawin*

Kalmetu kool 155

Allpool väikene fotomeenutus meie koolimajast läbi aegade. **Fotod: Karin Mägi**

Meie kool on igivana,
saamas ta on 155.
Seintes palju saladusi,
peidus palju varandusi.
Eesti keeles kirjutame ridu,
matemaatikas aga murde.
Kehalises ringe jookseme,
kunstis ringe joonistame.

Marjanne Väälmann 6. kl

Tühi kool

Kõik algas nagu tavaline koolipäev. Olin sisse maganud, võtsin oma koolikoti ja jooksin bussipeatusesse, et sõita hilisema bussiga kooli.

Kooli jõudes tundus kõik kuidagi imelik, koolis oli vaikus ning kedagi polnud näha, ma arvasin, et tunnid käivad ja sellepärast oligi kõik nii rahulik. Läksin oma klassi poole, aga kohale jõudes ei näinud ma seal kesagi. Kõndisin siis kool peal ringi ja märkas, et kõik klassid olid tühjad, ainuke hää, mis koolimajas kostus, olid lasteaia lapsed, kes mängisid lasteaias.

Siis tuli mulle meelde, et täna on e-õppepäev. Läksin siis järgmise bussiga koju ja võtsin õpikud lahti ning alustasin õppimist. **Teademar Arakas 9. klass**

Kalmetu Sõna toimetust: ene.toomsalu@kalmetukool.ee Toomsalu, Helina Matusorg, Karin Mägi, Tanawin Boonraunya, Adeele Soovere, Hanna- Liisa Käba, Isabella Rimmel, Gorja Poolakese, Marjanne Väälmann, Romet Grünberg, Isabella Zilinski, Taavi Salumaa, Teodemar Arakas

.....